

מסורת הש"ס

(א) ר"ה ל' (ב) זכרות ה' :
וש"ג (ג) וסנהדרין נט':
(ד) ז"ל ותקן (ה) ר"ה לא:
תפטר שר ס"ה (מ"ב)
(ו) ז"ל חילת, (ז) ז"ל
הדרום, (ח) ז"ל הלפון, קר
חלח כמסנה, (ט) כמ"ח:
עמין הוא בלפורו הרבשן
ישועת כיום, (י) ע"י
(כ) שש, (ל) שש, (מ) ע"י
מהרש"ל.

תורה אור השלם

1. לך אמר להם שובו
לכם לאהליכם:
דברים ה כו

2. לא תגע בו ד' כי
סקול יסקל או ירה ירה
אם בהמה אם איש לא
ידיה במשך היכל הקה
יעלו ברה: שמות יט יג

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א) בתום ד"ה ומתקלקל
וכו' וא"כ אינן יכולין
להקריב המוספין. נ"ב ע'
לאב"ן סי' שז דף נט ריש
ע"ב נד"ה שאלני וכו'.

מוסף רש"י

[illegible]

ביצה פרק ראשון ביצה

תמיד של בין הערבים שאמרו בו שירה של
א יבאו עוד והיום חול וכשבאו נמצא שהוא
טעות דבתמיד של שחר אפילו הוקדש
של חול היו אומרים לפי שברוב השנים אין

כל כק: עד

ותקלקלו הלוים בש
מקבלים את העדים אל
עדים מן המנחה ולמ
קדש ולמחר קדש א
יוחנן בן זכאי ואילך^א
^במשחרב בית המקד
זכאי שיהו מקבלין ער
אביי והא רב ושמואל
אסורה א"ל אמניק רב
ואת אמרת לך רב
קשיא מתניתין לא ק
ורב יוסף אמר אף מת
ואילך ביצה אסורה
^גוכל דבר שבמניין צ
אמר רב יוסף מנא א
אמור להם שובו ל
במשוך היובל המה
^דזכרם רבעי היה עול
אחד לכל צד וזו ה
ה"ה (הצפון) ועקבת
המערב וירדן מן המז
רבה בר רב חנה א"
לעטר שוקי ירושלים כ
היה לו לר' אליעזר בב

הדבר ליוצא: הא לן והא לכו. לבני א"י
ת אלל לדידן בני גולה אסורה שהרי עדיין אלו
בכחמלה מפני אותה תקנה ראשונה לא מפני
פסקי מאללנו שהסתחלנו אלא להקל ולומר אין
ראשונה אלא מפני הפסק ובינה ולומר אין
פסקה אותה תקנה מאללנו שהיא אחת לעשות
עו הראשונה עמדה ליהנות ביום א' ארץ: הוי
נאשרת בקבוץ כחמים שנמנו וגמרו לעשותן
לאם לאו עדים לפני המהמה וכל העושים
זו שמה לא בוא עדים לבית דין קול המנהג:
לך ויחזירו' ולקמן' פירקין ביה מי תאשרת
אלה על קבלת עדות ובהואו חזר דין מנין
ימצא עד דבר שאתה יכול להורות בו היתר ולומר
שון עומדת כי הכא אפילו הכי אסור עד
דיון החמים: לך אמור להם. ופניה' מפניה
שן ערב. שאלמה מורה קדש הלולים (ויקרא ט'
ועשר שני דכתיב ציה קדש וכל מעשר הארץ
העין וגו' (ס' ח) שצריך להעלות החמין
להעלות הדמים לירושלים ותקנו כחמים בפירות
שן ערב ויהיו אלה הפירות עצמן' יעלו ואלם
י לעשר שוקי ירושלים בפירות: מוציא לזר.
בחור מהלך יום דהא אמרינן לזר בחור מהלך
מוציא קין לזר לירושלים. ככיל מברכין (בבבא
חד תני נטע רבני והד חזר כרס רבני:
להפיקור

ס בלא למ"ד של לשלש ימים הייתי מוכיח
גבי תשמיש צריך להחזיר משום דכתיב אל תגש
אל הרמות שמשמין לזמן מצי עבר הזמן ממילא

התקינו שלא יהו
עד המנחה *ואם כאו
לה נוהגין אותו היום
ד רבה מחקת רבן
ביצה מותרת רתנן
התקין יין יוחנן בן
החדש כל היום א"ל
יאמרי תריותיה ביצה
גנא רבן יוחנן בן זכאי
ממואל ולרב ושמואל
א"ר הא לן והא להו
נת רבן יוחנן בן זכאי
מ' הוי דבר שבמנין
ד מנין אחר להתירו
ינא לה דכתיב יק' ^א
ס לאדלכים ואומר
יעלו בדר ^ב (ותניא)
לירושלים מהלך יום
תחומה ^ג (עלת) מן
^ד (הדרום) לוד מן
ואמר עולא ואיתימא
יוחנן מה טעם כדי
יות ותניא כפרם רבעי
וח לוד בצד כפר מבי
ובקש

[illegible]

בל דבר שבמנין צריך ש
מכאן דאזתן חרמות ש
יגיע הזמן לצריך מנין להחזיר
הכא דהקצ"ה אשר להם ת
לדאחר שלשה ימים דנתנה
היא דהכא אין כאן שום ז
(שמות יט) הזמינו עצמכם ל
יר דבי היכי דלצריך להחזיר
אל אשה וגו' דמשמע עולמם
עבר ואין צריך היסור: ועו"ה

ה.

עין משפט
גר מצודה

ל' א ב מ"י פ"ג מהל'
קידוש החדש הלכה
ו'
ל' ג מ"י פ"ב מהלכות
ממרים הלכה ז'
ל' ד ה מ"י פ"ט מהל'
מעשר שני הלכה ה'
ו"פ"ב מהלכות ממרים
הלכה ז' וראש"ד ורמ"ם שם
סמג עשין (דל) קל"ז:

רבינו חננאל

[illegible]

(א) נראה דחומר וכל"ל.